

Ordføreren (Klein): Det ærede Thing vil have seet, at Udvalget har indstillet, at man skulde vedtage Lovforslaget uforandret, saaledes som det er kommet fra det andet Thing. Dette er ingenlunde sleet, fordi man fra alle Sider har været enig om, at den Forandring, som i Landstinget er foretagen ved Lovudkastet, virkelig var heldig; flere af Udvalgets Medlemmer have imidlertid fastholdt deres tidligere Anskuelse om, at det vilde være billigt, at man indbrømmede Riksteierne Tilladelse til at lade deres Faar græsse i Klitterne om Vinteren, saaledes som det var vedtaget ved en tidligere Behandling af Folkethinget, men naar Udvalget ikkebestemte i sin Heelhed er blevet enig om den gjorte Indstilling, har dette naturligvis væsentlig sin Grund i, at det er anden Gang, Sagen forhandles i dette Thing, og den vil derfor, hvis man ikke gaar ind paa at vedtage Lovforslaget uforandret, være bragt til aldeles at strande, medmindre man fra begge Things Side vil gaae ind paa den Mæglingssubvei, som indeholdes i et Fællesudvalg. Man har imidlertid meent, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Tidsrummet fra 1ste November til 1ste April skulde kunne græsse Faar i Klitterne, ikke var af den Betydning, at det kunde anses for rigtigt at sætte et Fællesudvalg i Virksomhed, og derfor have Udvalgets samtlige Medlemmer, skjøndt de i og for sig indbyrdes have været af forskellig Mening med Hensyn til Spørgsmaalets Realitet, dog været enige om, at man ikke paa dette Standpunkt burde drive sin forskjellige individuelle Opfattelse videre. Forøvrigt skal jeg ogsaa sige til, at Forslaget om, at Faarene skulde kunne græsse om Vinteren i Klitterne, ikke fra Begyndelsen af fremkom som et Forslag, hvorom Udvalget i dets Heelhed havde været enig; det fremkom kun som et Mindretalsforslag, og jeg tør sige, at det her i Salen væsentlig blev vedtaget, fordi der ikke fremkom nogen stærk Modstand derimod. Den høitærede Minister udtalte, at han ikke ansaae sig tilstrækkelig sagkyndig til bestemt at kunne modsætte sig det, og forskellige Medlemmer — deriblandt tør jeg nævne Udvalgets Ordfører — henholdt sig til denne Udtalelse af den ærede Minister. Det har nu viist sig, at der blandt de Medlemmer, som ere

færlig sagkyndige i dette Forhold, er deelte Meninger om, hvorvidt det virkelig turde være hensigtsmæssigt at lade Faarene græsse i Klitterne om Vinteren, og hvilken Anskuelse Udvalgets Medlemmer end hver for sig have haft derom, have de dog maattet erkjenne, at naar Sagen stillede sig saaledes, at der ogsaa mellem Sagkyndige kunde være forskellige Meninger i saa Henseende, burde man ikke nu drive Sagen paa Spidsen. Jeg skal gjentage, at Sagen staaer saaledes, at hvis Thinget skulde vedtage det Endringsforslag, som er stillet af forskellige ærede Medlemmer, vilde den dermed være bragt tilende paa den bebrovelige Maade, at et Lovforslag, der fra alle Sider anerkjendes for at være godt og helbringende, bliver stød tilside for denne Session, medmindre man maatte vedtage Nedsættelsen af et Fællesudvalg, som det derefter maatte lykkes at opbæge en Udvei med Hensyn til dette specielle Punkt, der kunde forløse de modstridende Anskuelser. Jeg kan ikke nægte, at det vilde forekomme mig uheldigt, om man ved et Punkt af den Betsaffenhed som det foreliggende vilde drive sin Fastholden ved en tidligere Anskuelse videre. — Jeg skal forresten tilføie, at Udvalget saameget mere har troet at kunne berolige sig ved den Skikkelse, Lovforslaget har faaet ved dets gjentagne Behandling i Landstinget, som man nærer den Overbeviisning, at den ærede Indenrigsminister, efter at Opmærksomheden er bleven henvendt paa dette Forhold, vil lade sig det være magtpaaliggende at indhente nærmere Oplysning derom, end der for Tiden haves, og at han, naar det derefter maatte vise sig, at man uden at udsætte Klitterne for Skade, kan give Riksteierne den Tilladelse, hvorom der er Spørgsmaal, vil træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Saadant kan lade sig gjøre; forsaavidt det ikke kan skee ved administrativ Foranstaltning, vil det ikke være uoverkommeligt at fremkalde et lille Lovforslag i den Henseende. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget uforandret, som det er kommet fra Landstinget, og altsaa at forkaste det Endringsforslag, flere ærede Medlemmer have stillet.